

ایران

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مدیر مسئول: محمد حسن روزی طلب
- سردبیر: حسام الدین برومند
- معاون فنی: محمدملاعلی اکبری
- دبیران: مصطفی عبوضی (سیاسی)
- مهدی مهرپور (اقتصادی)
- مصطفی وثوق کیا (فرهنگی)

- زین رستمی وند (اجتماعی) • بنفشه غلامی (جهان)
- لیذا فخری (اندیشه) • محمدرضا عزیزی (گزارش)
- زهرا کشوری (زیست بوم) • فرناز قلعه‌دار (حوادث)
- مهدی کلهرنژاد (اجرایی)
- حجت حکیمی (صفحه‌آرایی)
- محسن جانی پور (ویراستاری)
- ابوالفضل نسایی (عکس)

- تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
- پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۳۳ • روابط عمومی: نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۳۸۸ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰
- چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام‌جم
- سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه اینزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
- پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
- انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲

ای نسیم سحرآرامگه یار کجاست؟ منزل آن مه عاشق کش عیار کجاست؟ شب تار است و ره وادی ایمن در پیش آتش طور کجا؟ موعده دیدار کجاست؟

حافظ

سخن‌روز

پیامبر خدا (ص): همانا مؤمن با شمشیر و زبان خود جهاد می‌کند؛ سوگند به آن که جانم در دست اوست، سخنان شاعران (مؤمن) چون تیری است که به دشمن می‌زنند.

منتخب میزان الحکمة: ۲۹۶

نقل قول

نظام‌الدین زاهدی
سفیر جمهوری تاجیکستان

تاجیک‌ها دیوان حافظ را مانند کتاب مقدس می‌دانند

هیچ فرهنگ و زبانی چون زبان فارسی نتوانسته است تا امروز بزرگانی چون حافظ شیرازی را به جهان بشریت ارزانی دارد. از این‌رو از گذشته تا امروز شاعر پارسی‌زبانی چون «حافظ» برای تاجیک‌ها بسیار مهم و قابل توجه است. تاجیک‌ها دیوان حافظ را مانند کتاب مقدس می‌دانند، چراکه این دیوان مشحون از حکمت‌های قرآنی است، به همین دلیل همواره به دیوان او تفاسیل می‌زنند و از اشعار ملکوتی وی بهره‌مند می‌شوند. در نظام مدارس تاجیکستان، دیوان حافظ همچون کتاب درسی مورد استفاده و بهره‌مندی است و دانش‌آموزان اشعار او را حفظ و در مناسبت‌های مختلف قرائت می‌کنند. جهان اندیشه و ادب همواره به شعر و اندیشه حافظ نیازمند است، چراکه این شاعر بزرگ، تمدن‌ساز و فرهنگ‌آفرین است.

| بخشی از صحبت‌های نظام‌الدین زاهدی، سفیر جمهوری تاجیکستان در آیین افتتاحیه همایش بزرگداشت حافظ

یادداشت

مهدیه ساداتی

پژوهشگر

پاسخی به یک شبهه درباره حجاب

یکی از شبهات مطرح درباره حجاب این است که می‌گویند براساس حدیث «الانسان حریص علی ما منع» حجاب باعث ایجاد التهاب و افزایش حرص و طمع انسان‌ها نسبت به جنس مخالف شده و باعث بروز فسادها و تجاوزات بسیاری می‌شود. لذا برداشتن آن باعث اشباع شدن این نیرو و میل در وجود افراد شده و عادی‌سازی روابط را به همراه خواهد داشت. همان‌طور که در جوامع غربی آزادی زنان و مردان باعث عادی‌سازی این امر در افراد آن جوامع شده است.

باید دو نکته را مورد بررسی قرار داد: اول اینکه مطرح‌کنندگان این مسأله با استناد به کدام شواهد و آمارها این ادعا را مطرح می‌کنند که در جوامع غربی حرص و التهاب جنسی در افراد فروکش کرده و امری عادی تلقی می‌شود؟ اگر نگاهی گذرا بر آمارهای منابع رسمی آن کشورها بیندازیم، بطلان آن آشکار خواهد شد که آزادی بی‌حد و حرص باعث بروز فساد و تجاوزات جنسی در میان آنها شده است. آمارهای رسمی زیر شاهد این مدعا است:

- در آمریکا در هر ۹۰ ثانیه یک نفر مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد (غفو بین المللی، ۱۳۸۲)

- در سال ۲۰۰۵ بیش از ۲۰۰ هزار دختر بچه در آمریکا مورد آزار جنسی قرار گرفتند که ۴۴ درصد آنها نوجوانان بین سنین ۱۲ تا ۱۸ سال هستند (سازمان بهداشت جهانی ۲۰۰۶)

- بر طبق آمار وزارت دادگستری آمریکا هر دو دقیقه یک زن در آمریکا مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد، یک زن آمریکایی در طول زندگی‌اش، ۲۵ تا ۲۶ درصد احتمال دارد که مورد تجاوز قرار گیرد (۴۱٪). طبق برآورد پلیس فدرال آمریکا تنها ۳۷ درصد از کسانی که مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرند، به پلیس گزارش می‌کنند و بقیه یا آن را مسأله شخصی می‌دانند یا ترجیح می‌دهند از نرس حملات انتقام‌جویانه سکوت کنند. (رقم واقعی سه برابر این رقم است، یعنی هر دو دقیقه ۶ نفر یا هر دقیقه ۳ نفر)

لذا این اشتباه است که فکر می‌کنیم، اگر زنان بی‌حجاب باشند، پس از مدتی بی‌حجابی به‌صورت عادی در می‌آید، ولی با وجود حجاب، عطش زن و مرد نسبت به هم زیادتر می‌شود و امنیت زنان به مخاطره می‌افتد.

البته هیچ‌گاه نباید وضعیت موجود در کشورمان را به‌عنوان استاندارد شرایط دینی در نظر بگیریم و به این مسأله حکم کنیم که نتیجه وضع حجاب و رعایت ضوابط دینی همین شرایط کنونی جامعه ایران خواهد بود چرا که شرایط موجود به هیچ وجه مطابق با فضای مطلوب جامعه دینی نیست. آنچه مدنظر آموزه‌های دینی ما است، برقراری تعادل در ارضای نیازهای غریزی است به نحوی که همه نیازها تحت کنترل و مدیریت عقل و آموزه‌های دینی در حد مطلوب و طبیعی خود ارضا گردد. چنین شرایطی مستلزم تحقق اولین و مهم‌ترین دستور دینی مبنی بر امکان ازدواج آسان و بی‌درده‌سر در هر شرایطی است. در کشور ما در یک شرایط کاملاً استثنایی از سویی ازدواج و راه‌های مشروع ارضای نیاز جنسی غیر قابل دسترسی است و از سوی دیگر فضای عمومی جامعه به‌صورت گوناگون با تحریکات متعدد جنسی روبه‌رو است و راه فرو نشاندن آن نیز بسته و طبیعی است که در چنین شرایطی بروز انحرافات اجتماعی امری یقینی خواهد بود. بنابراین در این میانه افراط و تفریط باید به‌دنبال راهی معتدل بود.

عکس نوشت

تجسم

عکس بی‌رنگ/ عکس با رنگ

عکاسی با «انتخاب» شروع و با «حذف» کامل می‌شود. هر عکس انتخابی است از میان صدها هزاران امکان دیگر برای عکاسی. بعد نوبت می‌رسد به حذف آنچه نباید یا نمی‌تواند داخل این عکس جا بگیرد. آنچه خارج از قاب می‌ماند، حذف می‌شود. وضوح در بخش‌هایی از عکس به انتخاب یا اجبار حاصل نخواهد شد. زمان و در نتیجه حرکت از عکس حذف می‌شود. مشخصاتی مثل عطر، طعم، صدا، عمق و... هم قابلیت ثبت در عکس ندارد. در فناوری‌های ابتدایی، رنگ‌ها هم حذف می‌شدند و عکس‌ها تنها می‌توانستند تناسب نور و تاریکی را تصویر کنند. رنگ در تجهیزات جدید عکاسی به یک انتخاب تبدیل شده است. به همین دلیل ممکن است عکس‌های سیاه و سفید نوعی ارجاع تاریخی و نوستالژیک را برای مخاطب تداعی کنند. بیننده ممکن است با دیدن عکس‌های سیاه و سفید نوعی قدمت و اصالت را به خاطر بیاورد. اساسی‌که قطعاً قضاوت بیننده را تحت تأثیر قرار خواهد داد. این امکان وجود دارد که بعضی محدودیت‌های فنی، با پیشرفت امکانات به نوعی اختیار برای عکاس تبدیل شوند.

عکس‌های سیاه و سفید در مقایسه با عکس‌های رنگی، یک پله از واقعیت و خاطره ذهنی بیننده دورترند و به نوعی بیشتر از عکس‌های رنگی به معنای انتزاع و فراواقعیت نزدیک می‌شوند. آنچه مخاطب امروز می‌بیند، بعد از تجربه‌های بسیار در دیدن عکس‌های رنگی. در عکس‌های سیاه و سفید می‌بیند، با مخاطب پیش از ابداع عکس می‌توان مدعی شد: عکس‌های سیاه و سفید اولیه برای مخاطب آن روزگار، به مراتب واقعی‌تر از تجربه مخاطب امروزی است یا حداقل عکس‌های بدون رنگ آن روزها، بیشتر واقعیت را نمایندگی می‌کرد.

عکس‌های سیاه و سفید امروزه، هر عکس سیاه و سفید (مونو کروم) را با فرض امکان رنگی بودن آن تماشای می‌کند. بنابراین قوه تخیل برای دیدن عکس سیاه و سفید بیشتر از گذشته تحریک می‌شود. همچنین مخاطب با این پرسش اساسی روبه‌رو می‌شود که چرا عکاس با اینکه امکان تهیه عکس رنگی داشته، با تکنیک محدود سیاه و سفید عکاسی کرده است؟ قطعاً جای چنین پرسشی در روزگاری که عکاس تنها امکان عکاسی سیاه و سفید داشته، خالی بوده است.

فهم ناقصی از این تفاوت‌ها، بویژه با القائات نادرست و غیرحرفه‌ای رسانه‌های مجازی، این تصور را به وجود آورده که عکس‌های سیاه و سفید به مفهوم هنر نزدیک‌ترند. آنچنان اغراق‌آمیز که گاهی عکس هنری معادل عکس سیاه و سفید فرض می‌شود. در نتیجه عکاس‌های کم‌تجربه‌تر، بدون دلایل قانع‌کننده به سمت عکاسی سیاه و سفید هدایت می‌شوند. این اعتقاد وجود دارد که در «انرژی» متنسجم هر چیز زائدی را باید حذف کرد. رنگ هم اگر زائد باشد، می‌تواند با چنین استدلالی حذف شود. اما گذر از وضعیت طبیعی عکس و بی‌اثر مخاطب هم نمی‌تواند بدون دلایل زیبایی‌شناسی و مفهومی، قابل قبول باشد. در نتیجه: سیاه و سفید بودن یا اتفاق حس قدمت، به تنهایی و بدون تأمین اهداف هنرمندانه، نشانه زیبایی و عمق معنایی عکس نیست.

سعید فلاح‌فر
پژوهشگر هنر

تا جایی که می‌توان مدعی شد:

عکس‌های سیاه و سفید اولیه برای مخاطب آن روزگار، به مراتب واقعی‌تر از تجربه مخاطب امروزی است یا حداقل عکس‌های بدون رنگ آن روزها، بیشتر واقعیت را نمایندگی می‌کرد.

عکس‌های سیاه و سفید امروزه، هر عکس سیاه و سفید (مونو کروم) را با فرض امکان رنگی بودن آن تماشای می‌کند.

بنابراین قوه تخیل برای دیدن عکس سیاه و سفید بیشتر از گذشته تحریک می‌شود.

همچنین مخاطب با این پرسش اساسی روبه‌رو می‌شود که چرا عکاس با اینکه امکان تهیه عکس رنگی داشته، با تکنیک محدود سیاه و سفید عکاسی کرده است؟ قطعاً جای چنین پرسشی در روزگاری که عکاس تنها امکان عکاسی سیاه و سفید داشته، خالی بوده است.

فهم ناقصی از این تفاوت‌ها، بویژه با القائات نادرست و غیرحرفه‌ای رسانه‌های مجازی، این تصور را به وجود آورده که عکس‌های سیاه و سفید به مفهوم هنر نزدیک‌ترند.

آنچنان اغراق‌آمیز که گاهی عکس هنری معادل عکس سیاه و سفید فرض می‌شود.

در نتیجه عکاس‌های کم‌تجربه‌تر، بدون دلایل قانع‌کننده به سمت عکاسی سیاه و سفید هدایت می‌شوند.

این اعتقاد وجود دارد که در «انرژی» متنسجم هر چیز زائدی را باید حذف کرد.

رنگ هم اگر زائد باشد، می‌تواند با چنین استدلالی حذف شود.

اما گذر از وضعیت طبیعی عکس و بی‌اثر مخاطب هم نمی‌تواند بدون دلایل زیبایی‌شناسی و مفهومی، قابل قبول باشد.

در نتیجه: سیاه و سفید بودن یا اتفاق حس قدمت، به تنهایی و بدون تأمین اهداف هنرمندانه، نشانه زیبایی و عمق معنایی عکس نیست.

فضای مجازی

یادت نرود فرزند غرب آسیایی!

رقیه سادات موسوی، فعال فرهنگی در توئیترش نوشت: «به طوری بیابیه جنگ، بد و تلخه سر میدن که انگار ساکنان اروپای شمالی هستن و آخرین جنگی که اخبارش رو شنیدن جنگ جهانی دومه! بزرگوار، این قدر خودت رو در چهارچوب غرب می‌بینی که یادت رفته فرزند غرب آسیایی هستی که بیست ساله آمریکا به آتش کشیدت!»

و هشتاد ساله رژیم‌صهیونیستی نداشته نفس بکشه!

عکس یادگاری با وابستگان نظامی خارجی روی ناوسردار سلیمانی

محمد مهدی بزدی، فعال رسانه‌ای ضمن انتشار عکسی در توئیترش نوشت: «توی این طوفان الاقصی و ماجراها، سردار تنگسیری برداشته وابستگان نظامی خارجی رو برده روی ناو شهید قاسم سلیمانی و اونجا با هم دیدار کردن و زیر عکس شهید نادر مهدوی و شهدای دریایی سپاه در مقابل آمریکا، عکس یادگاری گرفتن: حرکت عالی بود.»

اگر دین و مذهب هم نباشد، وجدان که داریم!

جواد فارابی مستندساز، جهانگرد و کارگردان مستند پر بیننده «ایرانگرد» با انتشار ویدیویی از جنایات سربازان اسرائیلی نوشت: «دل‌مان از تورم، تخریب‌ها، بی‌انصافی‌ها، ظلم و خیانت برخی مسئولین غمگین است و می‌سوزد اما انسانیت، تعقل و انصاف‌مان کجاست و چرا همه چیز را با هم مخلوط می‌کنیم؟ دیدم شبکه بی‌انصاف من‌وتو در بین فیلم‌هایش یک فیلم از جنگ رژیم قاتل اسرائیل و فلسطین قرار داده و با غم و اندوه از فدگاری یک پدر اسرائیلی گفته و مبارزان فلسطین را در تمام پست‌هایش ترویجست و آدم‌بده و مردم اسرائیل را مظلوم و آدم‌خوبه خطاب کرده است. یاد فیلم جان دادن یک کودک و پدر بی‌دفاع فلسطینی در آغوش هم توسط قاتلان اسرائیلی مقابل دوربین افتادم. فرض کنیم هیچ دین و مذهبی در دنیا وجود ندارد. آن وقت مردم یک کشور دو درصد از زمین‌هایشان را به هر دلیل به یک‌سری دیگر از مردم که کشوری ندارند اما پول و قدرت دارند بفروشند و آنها بیابند با زور اسلحه و کشتار، باقی کشور آنها را بگیرند و آنها را از سرزمین خودشان کوچ اجباری دهند و خانه‌هایشان را تخریب کنند که نتوانند بازگردند. یک دولت زوری تشکیل دهند و طی ۷۵ سال بیش از ۵۰۰ شهر و روستا را تخریب کنند و بیش از ۱۰۰ هزار نفر مظلوم را که بیشترشان زن و کودک هستند به قتل برسانند و با این همه جنایت توقع داشته باشند فلسطینی‌ها انتقام بگیرند.»

مصاحبه‌ای که به دل نمی‌چسبد

مصطفی قاسمیان، روزنامه‌نگار در توئیترش نوشت: «مصاحبه عادل فردوسی پور با همایون شجریان مصاحبه خوبی نیست. عادل با تمام عملیات «طوفان الاقصی» دوباره خوی همیشگی این رژیم را زنده کرده: شجریان و سحر دولتشاهی هم اصلاً به کلیت مصاحبه نمی‌چسبید.»

اربعین را به خاطر جنگ عراق تحقیر می‌کنند و از اسرائیل دفاع!

هدی محمدی، فعال فرهنگی در توئیترش نوشت: «همی دوتی چی درنکانه؟ اینایی که الان در مواجهه با اسرائیل از «انسان دوستی» حرف می‌زنن، درباره عراق رو ترش می‌کنن و هر سال اربعین، زوار رو تحقیر می‌کنن که می‌رید کشوری که ۸ سال جوونای ما رو کشته!»

الله‌اکبر از این حجم تناقض،»

رژیم صهیونیستی از ابتدای تشکیل خود سعی کرده سرزمین‌های تحت اشغال خود را با کشتار فلسطینیان گسترش دهد.

شکست تحقیرآمیز از حماس در عملیات «طوفان الاقصی» دوباره خوی همیشگی این رژیم را زنده کرده: فقط

در ۲ روز گذشته حدود ۱۰۰ کودک توسط این رژیم به شهادت رسیده‌اند.

این تصاویر، مروری است گذرا بر ۷۵ سال کودک‌کشی!

عکس: فارسی